

מסורה הש"ם

א) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ב) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ג) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ד) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ה) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ו) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ז) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ח) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ט) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... י) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא...

הגהות הב"ח

א) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ב) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ג) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ד) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ה) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ו) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ז) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ח) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... ט) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא... י) רבי הא ר' יוסי כרבי יודא...

גליון הש"ם

גם אובל מהו עראי... ממתן דף טו ע"ג מוס' ד"כ כ"י שפ"ח:

רבינו חננאל

ופרקינן לא קשיא הא דמי... מולין ופרישין בירוש... רבי יוסי כרבי יודא... המלכות מן התרומה... רבי חננאל מילין... אמרין מערב רבי יוסי... בירוש לא לר' רחמי... הכניס שבולין לעשות... מה עשה אהל מהו עראי... מולין במלכות... רבי חננאל ור' יוסי... יהודה פוטור... שחיטתו עילין למולין... והקניע למעשר לתרומה... וכוון שהיה לו לעשר... מאתה הוא ואמר למולין... בירוש... רבי יוסי כרבי יודא... סבר אין חייב אריב... כעין גורן... למלכות פוטור הוא בחול... כל שכן ביום טוב... מולין בירוש... ולר' יוסי כרבי יודא... נמי משכחת לה הא... רחמי... ואוקימנא ר' יוסי... בר יהודה דחייב בירוש... במלואה דלא הוא אשכר... לו לעשות מעשר... מלאכה (שהוא) צורך... אובל [שפ"ח] שאי אפשר... לעשות מעשר... לעשות בירוש... והוא אובל... חיל עשה מעשרים אין... ספרים פניה הלחה... בירוש... והלש בירוש... מפרשים הלחה בירוש... נמי בנות שהכניס שבולין... לעשות עשה... דאפילו ר'... בחול לאכול מהו עראי... מולין בין בירוש... ובנס... בירוש... ואחר [כך] נמלך... עילין ואמר אני עושה... מהן עשה אלא מלילות... אז עושה אותם חולין... שמצוא היום בירוש... מחייבין... ולא היה בהן... חיוב אסמכתא... הוי נמי דאפילו... הכי נמי דאפילו... מיינה אהו... אלא מאי... אית לך ליתור מתקנס... ואובל... יודא... אה אהמטביחין דר' יהודה... הווי לכו גירונטי אהיא... מטינה בשינה מיטיל... מטיחא בשינה כשבתא... מיישא בו בריה דר'

ביצה פרק ראשון ביצה

יג.

עין משפט
נר מצוה

ק א מ"י פ"ג מה'... משפ"ח ה'... קא ב מ"י שס ופ"ה... מה' חרומת ה'... קב ג מ"י פ"ג מהלכות... חרומת ה' ד פ"ג... עשין קל טור י"ד פ"י... ש"ל:... קג ד מ"י פ"ג מה'... משפ"ח ה'... קד ה מ"י פ"ג מה'... חרומת ה' ד פ"ג... עשין קל טור י"ד פ"י... ש"ל:... קה ו מ"י פ"ג מהלכות... משפ"ח ה'... טו פ"ג ש"ל ש"ל... קי וטעף קל:... קיז ז מ"י פ"ג מה'... חרומת ה' ד פ"ג... עשין קל טור י"ד פ"י... ש"ל:

הא רבי הא ר' יוסי פרש"י ומה (ב) מצינו דוכא בהרמיה היינו אליבא דרבי דלמר יש תרומה במלילות דסבר דהנפקתן דמלילות היינו גרין וגמר מלאכה אבל ממני דקמיני לא מצינו היינו ר' יוסי כרבי יודא דלמר אין תרומה במלילות דאדגן קפיד רחמנא ואין זה אלא קנזן בעלמא וצמון גרסינן ולרבי יוסי כרבי יודא נמי משכחת לה וכו' משמע לפי דלר' יוסי אפי' אכילת קנע יכול לאכול כלל מעשר דלא היה מחייב באכילת קנע משכחת לה לר' יוסי כרבי יודא דוכא בהרמיה דאכילת קנע ותימה דהנשן לא משמע כן דהא קאי על אכילת עראי הכניס בשלן לעשות מהן עשה אובל מהן עראי ופוטור ועלה מסיק למולין במלילות רבי מחייב מערפי ור' יוסי כרבי יודא פוטור מערפי וע"ק לרבי נמי היכי מצינו (הא) דוכא בהרמיה דיו"ט והואיל דלית דהנפקתן למלילות וכו' גרין וגמר מלאכתן אס כן נמחיינו מאתמול מעיו"ט ואס כן אין יכול להפריש דיו"ט לכן נ"ל דהא דקאמר דהנן וזכאי בהרמיה אמיא אליבא דר' יוסי כרבי יודא דפוטור דינו דסבר דהנפקתן לאו וכו' גרין ואס כן כי מלן דיו"ט ח"כ לו חייב השתא וא"כ זכאי בהרמיה והא דלמר דלית זכאי בהרמיה חמי אליבא דרבי דס"ל דהנפקתן זו היא גרין והיא להם לתרום מאתמול וא"כ אינו זכאי בהרמיה וצמון גרסינן ולרבי משכחת לה וכו': איכא דאמר בהלכות בשב"א אב"י וקאמר ר"ר שמעון מקאי דכלל התלמוד לא מצינו איכא דלמרי כה"ג שהוא להפקן מהן דראשון דודאי מצינו בשאר מחלוקת אכל בשב"א כ"ע דכרי הכל ואיכא דלמרי כה"ג נמי פליגי או איכא דלמרי כה"ג פליגי וכה"ג דלישנא קמא דלרי הכל אכל כה"ג לא דכל הפסות הוה לו למימר דבקטניות מחלוקת אכל בשב"א כ"ע מודו ומירך דה"ק לישנא קמא מחלוקת בשב"א היכא שפירש בהדיא שהכניסן לשב"א דכל קטניות שפירש למולין ד"ה עב"ל וזה פליגי בקטניות סתם ולאכא דלמרי ה"ק מחלוקת בשב"א סתם שלא פירש למולין אכל בקטניות סתמה כ"ע מודו דלא עב"ל וה"ה בקטניות שהכניסן למולין פליגי וכן בשב"א פליגי והשתא נישא דלא הוה להיפך לגמרי דהא דקאמר לישנא קמא דפליגי מסיק הכא דדאכא דלמרי ד"ה [לא] עב"ל וא"כ וזה לא מייירי כלל בפלוגמיה רק במפרש שהכניסן לשב"א יש לומר דמה דקמיני סיפא למולין במלילות משום דמתמא כמו למולין במלילות דכל שלא פיר' דהוה לעשות מהן עשה הוי כמו למולין במלילות בשב"א אכל תימה להאי פירושא דמקשה בצמון מאי לאו עב"ל וכו' מאי פריך לנשי ליה דמייירי דנמפרש והכא מייירי כסתם ויש לומר דמשמע דמייירי ככל ענין אפילו כסתמא ועוד דכ"ה (א) אליבא דלמרי תנאי:

כסח
הא רבי הא ר' יוסי פרש"י ומה (ב) מצינו דוכא בהרמיה היינו אליבא דרבי דלמר יש תרומה במלילות דסבר דהנפקתן דמלילות היינו גרין וגמר מלאכה אבל ממני דקמיני לא מצינו היינו ר' יוסי כרבי יודא דלמר אין תרומה במלילות דאדגן קפיד רחמנא ואין זה אלא קנזן בעלמא וצמון גרסינן ולרבי יוסי כרבי יודא נמי משכחת לה וכו' משמע לפי דלר' יוסי אפי' אכילת קנע יכול לאכול כלל מעשר דלא היה מחייב באכילת קנע משכחת לה לר' יוסי כרבי יודא דוכא בהרמיה דאכילת קנע ותימה דהנשן לא משמע כן דהא קאי על אכילת עראי הכניס בשלן לעשות מהן עשה אובל מהן עראי ופוטור ועלה מסיק למולין במלילות רבי מחייב מערפי ור' יוסי כרבי יודא פוטור מערפי וע"ק לרבי נמי היכי מצינו (הא) דוכא בהרמיה דיו"ט והואיל דלית דהנפקתן למלילות וכו' גרין וגמר מלאכתן אס כן נמחיינו מאתמול מעיו"ט ואס כן אין יכול להפריש דיו"ט לכן נ"ל דהא דקאמר דהנן וזכאי בהרמיה אמיא אליבא דר' יוסי כרבי יודא דפוטור דינו דסבר דהנפקתן לאו וכו' גרין ואס כן כי מלן דיו"ט ח"כ לו חייב השתא וא"כ זכאי בהרמיה והא דלמר דלית זכאי בהרמיה חמי אליבא דרבי דס"ל דהנפקתן זו היא גרין והיא להם לתרום מאתמול וא"כ אינו זכאי בהרמיה וצמון גרסינן ולרבי משכחת לה וכו': איכא דאמר בהלכות בשב"א אב"י וקאמר ר"ר שמעון מקאי דכלל התלמוד לא מצינו איכא דלמרי כה"ג שהוא להפקן מהן דראשון דודאי מצינו בשאר מחלוקת אכל בשב"א כ"ע דכרי הכל ואיכא דלמרי כה"ג נמי פליגי או איכא דלמרי כה"ג פליגי וכה"ג דלישנא קמא דלרי הכל אכל כה"ג לא דכל הפסות הוה לו למימר דבקטניות מחלוקת אכל בשב"א כ"ע מודו ומירך דה"ק לישנא קמא מחלוקת בשב"א היכא שפירש בהדיא שהכניסן לשב"א דכל קטניות שפירש למולין ד"ה עב"ל וזה פליגי בקטניות סתם ולאכא דלמרי ה"ק מחלוקת בשב"א סתם שלא פירש למולין אכל בקטניות סתמה כ"ע מודו דלא עב"ל וה"ה בקטניות שהכניסן למולין פליגי וכן בשב"א פליגי והשתא נישא דלא הוה להיפך לגמרי דהא דקאמר לישנא קמא דפליגי מסיק הכא דדאכא דלמרי ד"ה [לא] עב"ל וא"כ וזה לא מייירי כלל בפלוגמיה רק במפרש שהכניסן לשב"א יש לומר דמה דקמיני סיפא למולין במלילות משום דמתמא כמו למולין במלילות דכל שלא פיר' דהוה לעשות מהן עשה הוי כמו למולין במלילות בשב"א אכל תימה להאי פירושא דמקשה בצמון מאי לאו עב"ל וכו' מאי פריך לנשי ליה דמייירי דנמפרש והכא מייירי כסתם ויש לומר דמשמע דמייירי ככל ענין אפילו כסתמא ועוד דכ"ה (א) אליבא דלמרי תנאי:

הא רבי הא ר' יוסי פרש"י ומה (ב) מצינו דוכא בהרמיה היינו אליבא דרבי דלמר יש תרומה במלילות דסבר דהנפקתן דמלילות היינו גרין וגמר מלאכה אבל ממני דקמיני לא מצינו היינו ר' יוסי כרבי יודא דלמר אין תרומה במלילות דאדגן קפיד רחמנא ואין זה אלא קנזן בעלמא וצמון גרסינן ולרבי יוסי כרבי יודא נמי משכחת לה וכו' משמע לפי דלר' יוסי אפי' אכילת קנע יכול לאכול כלל מעשר דלא היה מחייב באכילת קנע משכחת לה לר' יוסי כרבי יודא דוכא בהרמיה דאכילת קנע ותימה דהנשן לא משמע כן דהא קאי על אכילת עראי הכניס בשלן לעשות מהן עשה אובל מהן עראי ופוטור ועלה מסיק למולין במלילות רבי מחייב מערפי ור' יוסי כרבי יודא פוטור מערפי וע"ק לרבי נמי היכי מצינו (הא) דוכא בהרמיה דיו"ט והואיל דלית דהנפקתן למלילות וכו' גרין וגמר מלאכתן אס כן נמחיינו מאתמול מעיו"ט ואס כן אין יכול להפריש דיו"ט לכן נ"ל דהא דקאמר דהנן וזכאי בהרמיה אמיא אליבא דר' יוסי כרבי יודא דפוטור דינו דסבר דהנפקתן לאו וכו' גרין ואס כן כי מלן דיו"ט ח"כ לו חייב השתא וא"כ זכאי בהרמיה והא דלמר דלית זכאי בהרמיה חמי אליבא דרבי דס"ל דהנפקתן זו היא גרין והיא להם לתרום מאתמול וא"כ אינו זכאי בהרמיה וצמון גרסינן ולרבי משכחת לה וכו': איכא דאמר בהלכות בשב"א אב"י וקאמר ר"ר שמעון מקאי דכלל התלמוד לא מצינו איכא דלמרי כה"ג שהוא להפקן מהן דראשון דודאי מצינו בשאר מחלוקת אכל בשב"א כ"ע דכרי הכל ואיכא דלמרי כה"ג נמי פליגי או איכא דלמרי כה"ג פליגי וכה"ג דלישנא קמא דלרי הכל אכל כה"ג לא דכל הפסות הוה לו למימר דבקטניות מחלוקת אכל בשב"א כ"ע מודו ומירך דה"ק לישנא קמא מחלוקת בשב"א היכא שפירש בהדיא שהכניסן לשב"א דכל קטניות שפירש למולין ד"ה עב"ל וזה פליגי בקטניות סתם ולאכא דלמרי ה"ק מחלוקת בשב"א סתם שלא פירש למולין אכל בקטניות סתמה כ"ע מודו דלא עב"ל וה"ה בקטניות שהכניסן למולין פליגי וכן בשב"א פליגי והשתא נישא דלא הוה להיפך לגמרי דהא דקאמר לישנא קמא דפליגי מסיק הכא דדאכא דלמרי ד"ה [לא] עב"ל וא"כ וזה לא מייירי כלל בפלוגמיה רק במפרש שהכניסן לשב"א יש לומר דמה דקמיני סיפא למולין במלילות משום דמתמא כמו למולין במלילות דכל שלא פיר' דהוה לעשות מהן עשה הוי כמו למולין במלילות בשב"א אכל תימה להאי פירושא דמקשה בצמון מאי לאו עב"ל וכו' מאי פריך לנשי ליה דמייירי דנמפרש והכא מייירי כסתם ויש לומר דמשמע דמייירי ככל ענין אפילו כסתמא ועוד דכ"ה (א) אליבא דלמרי תנאי:

הא רבי הא ר' יוסי פרש"י ומה (ב) מצינו דוכא בהרמיה היינו אליבא דרבי דלמר יש תרומה במלילות דסבר דהנפקתן דמלילות היינו גרין וגמר מלאכה אבל ממני דקמיני לא מצינו היינו ר' יוסי כרבי יודא דלמר אין תרומה במלילות דאדגן קפיד רחמנא ואין זה אלא קנזן בעלמא וצמון גרסינן ולרבי יוסי כרבי יודא נמי משכחת לה וכו' משמע לפי דלר' יוסי אפי' אכילת קנע יכול לאכול כלל מעשר דלא היה מחייב באכילת קנע משכחת לה לר' יוסי כרבי יודא דוכא בהרמיה דאכילת קנע ותימה דהנשן לא משמע כן דהא קאי על אכילת עראי הכניס בשלן לעשות מהן עשה אובל מהן עראי ופוטור ועלה מסיק למולין במלילות רבי מחייב מערפי ור' יוסי כרבי יודא פוטור מערפי וע"ק לרבי נמי היכי מצינו (הא) דוכא בהרמיה דיו"ט והואיל דלית דהנפקתן למלילות וכו' גרין וגמר מלאכתן אס כן נמחיינו מאתמול מעיו"ט ואס כן אין יכול להפריש דיו"ט לכן נ"ל דהא דקאמר דהנן וזכאי בהרמיה אמיא אליבא דר' יוסי כרבי יודא דפוטור דינו דסבר דהנפקתן לאו וכו' גרין ואס כן כי מלן דיו"ט ח"כ לו חייב השתא וא"כ זכאי בהרמיה והא דלמר דלית זכאי בהרמיה חמי אליבא דרבי דס"ל דהנפקתן זו היא גרין והיא להם לתרום מאתמול וא"כ אינו זכאי בהרמיה וצמון גרסינן ולרבי משכחת לה וכו': איכא דאמר בהלכות בשב"א אב"י וקאמר ר"ר שמעון מקאי דכלל התלמוד לא מצינו איכא דלמרי כה"ג שהוא להפקן מהן דראשון דודאי מצינו בשאר מחלוקת אכל בשב"א כ"ע דכרי הכל ואיכא דלמרי כה"ג נמי פליגי או איכא דלמרי כה"ג פליגי וכה"ג דלישנא קמא דלרי הכל אכל כה"ג לא דכל הפסות הוה לו למימר דבקטניות מחלוקת אכל בשב"א כ"ע מודו ומירך דה"ק לישנא קמא מחלוקת בשב"א היכא שפירש בהדיא שהכניסן לשב"א דכל קטניות שפירש למולין ד"ה עב"ל וזה פליגי בקטניות סתם ולאכא דלמרי ה"ק מחלוקת בשב"א סתם שלא פירש למולין אכל בקטניות סתמה כ"ע מודו דלא עב"ל וה"ה בקטניות שהכניסן למולין פליגי וכן בשב"א פליגי והשתא נישא דלא הוה להיפך לגמרי דהא דקאמר לישנא קמא דפליגי מסיק הכא דדאכא דלמרי ד"ה [לא] עב"ל וא"כ וזה לא מייירי כלל בפלוגמיה רק במפרש שהכניסן לשב"א יש לומר דמה דקמיני סיפא למולין במלילות משום דמתמא כמו למולין במלילות דכל שלא פיר' דהוה לעשות מהן עשה הוי כמו למולין במלילות בשב"א אכל תימה להאי פירושא דמקשה בצמון מאי לאו עב"ל וכו' מאי פריך לנשי ליה דמייירי דנמפרש והכא מייירי כסתם ויש לומר דמשמע דמייירי ככל ענין אפילו כסתמא ועוד דכ"ה (א) אליבא דלמרי תנאי:

הא רבי הא ר' יוסי פרש"י ומה (ב) מצינו דוכא בהרמיה היינו אליבא דרבי דלמר יש תרומה במלילות דסבר דהנפקתן דמלילות היינו גרין וגמר מלאכה אבל ממני דקמיני לא מצינו היינו ר' יוסי כרבי יודא דלמר אין תרומה במלילות דאדגן קפיד רחמנא ואין זה אלא קנזן בעלמא וצמון גרסינן ולרבי יוסי כרבי יודא נמי משכחת לה וכו' משמע לפי דלר' יוסי אפי' אכילת קנע יכול לאכול כלל מעשר דלא היה מחייב באכילת קנע משכחת לה לר' יוסי כרבי יודא דוכא בהרמיה דאכילת קנע ותימה דהנשן לא משמע כן דהא קאי על אכילת עראי הכניס בשלן לעשות מהן עשה אובל מהן עראי ופוטור ועלה מסיק למולין במלילות רבי מחייב מערפי ור' יוסי כרבי יודא פוטור מערפי וע"ק לרבי נמי היכי מצינו (הא) דוכא בהרמיה דיו"ט והואיל דלית דהנפקתן למלילות וכו' גרין וגמר מלאכתן אס כן נמחיינו מאתמול מעיו"ט ואס כן אין יכול להפריש דיו"ט לכן נ"ל דהא דקאמר דהנן וזכאי בהרמיה אמיא אליבא דר' יוסי כרבי יודא דפוטור דינו דסבר דהנפקתן לאו וכו' גרין ואס כן כי מלן דיו"ט ח"כ לו חייב השתא וא"כ זכאי בהרמיה והא דלמר דלית זכאי בהרמיה חמי אליבא דרבי דס"ל דהנפקתן זו היא גרין והיא להם לתרום מאתמול וא"כ אינו זכאי בהרמיה וצמון גרסינן ולרבי משכחת לה וכו': איכא דאמר בהלכות בשב"א אב"י וקאמר ר"ר שמעון מקאי דכלל התלמוד לא מצינו איכא דלמרי כה"ג שהוא להפקן מהן דראשון דודאי מצינו בשאר מחלוקת אכל בשב"א כ"ע דכרי הכל ואיכא דלמרי כה"ג נמי פליגי או איכא דלמרי כה"ג פליגי וכה"ג דלישנא קמא דלרי הכל אכל כה"ג לא דכל הפסות הוה לו למימר דבקטניות מחלוקת אכל בשב"א כ"ע מודו ומירך דה"ק לישנא קמא מחלוקת בשב"א היכא שפירש בהדיא שהכניסן לשב"א דכל קטניות שפירש למולין ד"ה עב"ל וזה פליגי בקטניות סתם ולאכא דלמרי ה"ק מחלוקת בשב"א סתם שלא פירש למולין אכל בקטניות סתמה כ"ע מודו דלא עב"ל וה"ה בקטניות שהכניסן למולין פליגי וכן בשב"א פליגי והשתא נישא דלא הוה להיפך לגמרי דהא דקאמר לישנא קמא דפליגי מסיק הכא דדאכא דלמרי ד"ה [לא] עב"ל וא"כ וזה לא מייירי כלל בפלוגמיה רק במפרש שהכניסן לשב"א יש לומר דמה דקמיני סיפא למולין במלילות משום דמתמא כמו למולין במלילות דכל שלא פיר' דהוה לעשות מהן עשה הוי כמו למולין במלילות בשב"א אכל תימה להאי פירושא דמקשה בצמון מאי לאו עב"ל וכו' מאי פריך לנשי ליה דמייירי דנמפרש והכא מייירי כסתם ויש לומר דמשמע דמייירי ככל ענין אפילו כסתמא ועוד דכ"ה (א) אליבא דלמרי תנאי:

רבינו חננאל (המקד) רשבו ולא הפריש חלתה אסור לטעולתו כר' יוחנן בעיניה טמאה שאינו יכול להפריש חלתה אלא בסוף, וכו' הוה בעיניה טמאה שלא יפרישה אלא בסוף, חקיה חקיה להפרישה בחיליה שלא טמאה את הניסא, ודא דתנן אין אכל בהרמיה רוב תרומה היא, ולא כל התרומה, לו יוכתן לפרוקי שיומן כגון זו, ויש לו להרים התרומה בירוש אם צריך לאכול מהן, כגון אפריה וביבול שכן מותרין, וכו' הלש עשה (מעשר) [ב] ויכתב מפרשי מפנה הלחה בירוש, ובא נמי אפילו לר' יוסי כרבי יודא חרומת ה' דהנן לא אס ארוחם בתרומה שינו וכו' בהרמיה, רוב תרומה, אמר אב"י מחלוקת ר' ור' יוסי כרבי יודא בשב"א היה בשב"א היה תרומה, אבל בקטניות תרומה, אבל אסורא וכו' אסורא וכו' טבלא, ליפא מייסא פי שיהו לו חבילי תלתן של טבל כו', איכא דאמר אב"י מחלוקת אב"י בשב"א, אבל בקטניות דבריה הכל אסורא [לא] טבלא, ומחויבין עליה מהא דתנן בתרומת פ"ט שיהו לו חבילי תלתן של טבל הרי זה כותש ומשכח כהו דרבי יהוה ומפרשי על הורע מאי לאו רבתי תרומה היא זו רבתי מפרשי על הורע, והנה מצינו כי נחייב בחבילות מהן, שהן אסורא להפריש מהן תרומה, ואין [אמרן] אסורא וכו' רבי הכל לא טבלא, לכובר אין חייבין עז שפירשו, ודחת לא, זה ששנינו ומפרשי, תרומת פ"ט הרי, ולא תרומת גדולה, פי כגון שיש לו לבעל הבית אף חבילי תלתן, ונתן מאה מהן מעשר ללוי, חייב הלוי לבחש עשר חבילות מהן, שהן מעשר מן המעשר, והוה שנקרא תרומת מעשר כדכתיב והתרומת ממנו וכו', ומשכח לכובר.

מחשבו בדרתו של אילו החבילות יש בהן ורע עשרים פאה, כותש מהן פאחיה ונתן לכהן, וזו הכתיבה קצת קטנה לוי, שלא היה לו לקבל חבילות עד שיכתיבם ישראל ויחנקם, ומרש לקיש דאמר שמו טובלן, לכובר כיון שנקרא מעשר, חייב להפריש ממנו תרומת מעשר, וזה פירוש שמו טובלן לתרומת מעשר, ומשכח באומרן דתתן כמה ורע יש בהן כמה שפירשונו.

